

Zaak C-490/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

26 juni 2019

Verwijzende rechter:

Cour de cassation (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 juni 2019

Verzoekende partij:

Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Verwerende partij:

Société Fromagère du Livradois SAS

I. Het geschil

- 1 Deze zaak betreft een geschil tussen het Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (hierna: „producentenorganisatie”), dat op 18 juli 2007 door het Institut National des Appellations d’Origine (nationaal instituut voor oorsprongsbenamingen; hierna: „INAO”) is erkend als belangenorganisatie voor de bescherming van de „Morbier”, en de Société Fromagère du Livradois, die kaas produceert en in de handel brengt.
- 2 De „Morbier” is een kaas die sinds een Frans besluit van 22 december 2000 een gecontroleerde oorsprongsbenaming (AOC) heeft. In voornoemd besluit is een referentiegebied vastgesteld, evenals de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om aanspraak te kunnen maken op deze oorsprongsbenaming. In het besluit was voorzien in een overgangperiode voor ondernemingen buiten dit geografische gebied die continu kazen produceerden en in de handel brachten onder de naam „Morbier”, teneinde hun de mogelijkheid te geven die naam zonder de vermelding „AOC” te blijven gebruiken tot vijf jaar na de

bekendmaking van de inschrijving van de oorsprongsbenaming „Morbier” als beschermde oorsprongsbenaming (BOB) door de Commissie van de Europese Gemeenschappen overeenkomstig artikel 5 van verordening (EEG) nr. 2081/92 van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB 1992, L 208, blz. 1).

3 In het besluit van 22 december 2000 wordt de Morbier beschreven als een „ongekookte, geperste [...] kaas van rauwe koemelk, [met] in het midden een versmolten horizontale zwarte ader [die dwars door de kaas loopt]”.

4 De benaming „Morbier” is overeenkomstig verordening (EG) nr. 1241/2002* ingeschreven in het register van BOB's. Het productdossier dat overeenkomstig artikel 4 van verordening nr. 2081/92 werd ingediend ter ondersteuning van het verzoek om registratie van een BOB is licht gewijzigd bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1128/2013**:

„De ‚Morbier’ is een [...] kaas van rauwe koemelk, [met] dwars door de kaas [...] in het midden een versmolten horizontale zwarte ader.”.

5 Overeenkomstig het besluit van 22 december 2000 kreeg de Société Fromagère du Livradois, die sinds 1979 Morbier produceerde, toestemming om de benaming „Morbier”, zonder de vermelding AOC, te gebruiken tot 11 juli 2007, de datum waarop de benaming werd vervangen door de benaming „Montboissié du Haut Livradois”.

6 De Société Fromagère du Livradois heeft voorts op 5 oktober 2001 het Amerikaanse merk „Morbier du Haut Livradois” ingeschreven in de Verenigde Staten, een merk dat zij in 2008 heeft verlengd voor tien jaar, en op 5 november 2004 het Franse merk „Montboissier” ingeschreven voor de producten van klasse 29.

7 De producentenorganisatie beticht de Société Fromagère du Livradois ervan inbreuk te maken op de beschermde oorsprongsbenaming en zich schuldig te

* Verordening (EG) nr. 1241/2002 van de Commissie van 10 juli 2002 tot aanvulling van de bijlage bij verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” bedoeld in verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (Gailtaler Speck, Morbier, Queso Palmero of Queso de la Palma, Exeretiko partheno eleolado Thrapsano, Turrón de Agramunt of Torró d'Agramunt) (PB 2002, L 181, blz. 4).

** Verordening (EU) nr. 1128/2013 van de Commissie van 7 november 2013 houdende goedkeuring van een minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen [Morbier (BOB)] (PB 2013, L 302, blz. 7).

maken aan oneerlijke concurrentie en meelifte op het product door een kaas te produceren en in de handel te brengen die er hetzelfde uitziet als het beschermde product met de BOB „Morbier”, om verwarring te scheppen met dat product en te profiteren van de naamsbekendheid die het geniet, zonder het productdossier van de oorsprongsbenaming te hoeven naleven, en heeft de onderneming daarom op 22 augustus 2013 voor de tribunal de grande instance de Paris (rechter in eerste aanleg Parijs, Frankrijk) gedaagd. De producentenorganisatie heeft de staking gevorderd van elk direct of indirect commercieel gebruik van de BOB „Morbier” voor producten die niet onder de registratie vallen; van elk misbruik, elke nabootsing of voorstelling van de BOB „Morbier”; van elke andere onjuiste of misleidende aanduiding met betrekking tot de herkomst, de oorsprong, de aard of de wezenlijke hoedanigheden van het product die een onjuiste indruk aangaande de oorsprong van het product kan wekken; van elke andere praktijk die de consument kan misleiden ten aanzien van de werkelijke oorsprong van het product, en meer in het bijzonder elk gebruik van een zwarte ader tussen twee kaasdelen, alsmede vergoeding van haar schade.

- 8 Bij zijn vonnis van 14 april 2016 heeft deze rechter alle vorderingen van de producentenorganisatie afgewezen. De cour d’appel de Paris (rechter in tweede aanleg Parijs, Frankrijk) heeft dit vonnis bij het bestreden arrest bevestigd.
- 9 Volgens de cour d’appel heeft de Société Fromagère du Livradois niet onjuist gehandeld bij de aanvraag, het gebruik, de verlenging en de instandhouding van het Amerikaanse beeldmerk „Morbier du Haut Livradois”, dat het woord „Morbier” bevat, noch bij het gebruik van de naam „Morbier” op haar kazen. Deze rechterlijke instantie heeft tevens geoordeeld dat de Société Fromagère du Livradois niet onjuist heeft gehandeld bij de aanvraag van het Franse merk „Montboissier” en het gebruik ervan.
- 10 Voorts heeft die rechterlijke instantie geoordeeld dat het in de handel brengen van kaas die een of meerdere kenmerken vertoont die voorkomen in het productdossier van de Morbier en die dus op deze kaas lijkt, geen fout was. De cour d’appel verklaarde dat de regelgeving inzake de BOB niet de bescherming beoogde van het uiterlijk van een product of de kenmerken ervan zoals beschreven in het productdossier, maar die van de benaming van het product, en dus niet verbood een product te vervaardigen met dezelfde technieken als die welke in de voor de geografische aanduiding geldende normen zijn vastgesteld, en wees erop dat, bij gebreke van een exclusief recht, het overnemen van de uiterlijke kenmerken een product geen fout was, maar onder de vrijheid van handel en nijverheid viel. Volgens de cour d’appel behoorden de kenmerken die de producentenorganisatie had aangehaald, met name de blauwe horizontale ader, tot een historische traditie, een eeuwenoude techniek die ook te vinden is bij andere kazen en die reeds door de Société Fromagère du Livradois werd toegepast vóór de BOB werd toegekend en waren deze kenmerken dus niet het gevolg van investeringen die de producentenorganisatie of haar leden zouden hebben gedaan.

De cour d'appel was van oordeel dat het recht op gebruik van plantaardige kool weliswaar uitsluitend is verleend aan kaas met de BOB „Morbier”, maar dat de Société Fromagère du Livradois de kool, om aan de Amerikaanse wetgeving te voldoen, heeft moeten vervangen door polyfenol uit druiven, waardoor beide kazen op grond van dit kenmerk niet aan elkaar gelijk konden worden gesteld. De cour d'appel merkte op dat de Société Fromagère du Livradois andere verschillen tussen de kaas van Montboissié en de Morbier naar voren had gebracht, met name dat voor de eerste gepasteuriseerde melk werd gebruikt en voor de tweede rauwe melk, en concludeerde derhalve dat de twee kazen verschillend waren en dat de producentenorganisatie trachtte de door de benaming „Morbier” geboden bescherming uit te breiden vanuit een onrechtmatig commercieel belang, dat indruist tegen het beginsel van vrije mededinging.

- 11 De producentenorganisatie stelde tegen dit arrest cassatieberoep in.
- 12 Zij stelt ten eerste dat een oorsprongsbenaming beschermd is tegen elke praktijk die de consument kan misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product en dat de cour d'appel door te oordelen dat alleen het gebruik van de beschermde oorsprongsbenaming verboden is, artikel 13 van verordening (EG) nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB 2006, L 93, blz. 12) en artikel 13 van verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen (PB 2012, L 343, blz. 1) heeft geschonden.
- 13 Zij voert vervolgens aan dat de beslissing van de cour d'appel in het licht van de bovengenoemde bepalingen een rechtsgrondslag ontbeert, omdat deze rechter alleen heeft opgemerkt dat de door de producentenorganisatie aangehaalde kenmerken verband houden met een historische traditie en niet berusten op door de producentenorganisatie en haar leden gedane investeringen en heeft verklaard dat de kaas „Montboissié”, die sinds 2007 door de Société Fromagère du Livradois wordt verkocht, verschilt van de „Morbier”, zonder zoals gevraagd te onderzoeken of de praktijken van de Société Fromagère du Livradois (met name het kopiëren van de typische „askleurige ader” en andere kenmerken van de Morbier) de consument zouden kunnen misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product.
- 14 De producentenorganisatie voert ook aan dat de cour d'appel de Paris die bepalingen heeft geschonden door te oordelen dat het merk „Morbier du Haut Livradois” in 2008 niet onrechtmatig is verlengd, en niet onrechtmatig in stand is gehouden tot het in 2013 werd doorgehaald, aangezien de Société Fromagère du Livradois aanvoerde dat het dat merk sinds 2007 niet meer had gebruikt, terwijl een oorsprongsbenaming beschermd is tegen elke voorstelling door een concurrerend teken, ongeacht of dat concurrerende teken al dan niet wordt gebruikt.

- 15 Tot slot is de producentenorganisatie van mening dat de cour d'appel de Paris deze bepalingen eveneens heeft geschonden door alleen op te merken dat niet is aangetoond dat de Société Fromagère du Livradois de naam „Morbier” na 11 juli 2007 onrechtmatig zou hebben gebruikt, zonder zoals gevraagd te onderzoeken of de Société Fromagère du Livradois niet had nagelaten alle nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat de naam „Morbier” zou worden gebruikt door derden met wie zij handelsrelaties had, terwijl de producentenvereniging de derde aanbieders zelf niet in gebreke had gesteld, hoewel een oorsprongsbenaming beschermd is tegen elke onrechtmatige voorstelling die de verweerder kon verhinderen en de loutere vermelding op de facturen van de verwerende vennootschap dat haar kaas verkocht moest worden onder de naam „Montboissié” in dat opzicht niet volstond.
- 16 Een deel van het geding heeft overigens betrekking op bepalingen van het Franse recht inzake gecontroleerde oorsprongsbenamingen, oneerlijke concurrentie en wettelijke aansprakelijkheid.

II. Toepasselijke bepalingen

- 17 De Europese Unie heeft voor landbouwproducten en levensmiddelen een bescherming voor beschermde oorsprongsbenamingen (BOB) en beschermde geografische aanduidingen (BGA) ingesteld bij verordening nr. 2081/92, zoals vervangen door verordening nr. 510/2006 en nadien door verordening nr. 1151/2012.
- 18 In artikel 13, lid 1, dat in deze drie verordeningen vrijwel identiek is, zijn de volgende soorten verboden handelingen opgesomd:

„Geregistreerde benamingen zijn beschermd tegen:

a) elk direct of indirect commercieel gebruik van een geregistreerde naam voor producten die niet onder de registratie vallen, indien deze producten vergelijkbaar zijn met de onder deze naam geregistreerde producten of indien het gebruik van de naam inhoudt dat misbruik wordt gemaakt van de faam van deze beschermde naam, ook wanneer deze producten als ingrediënt worden gebruikt;

b) elk misbruik, elke nabootsing of voorstelling, zelfs indien de werkelijke oorsprong van de producten of diensten is aangegeven, of indien de beschermde naam is vertaald, of vergezeld gaat van uitdrukkingen zoals „soort”, „type”, „methode”, „op de wijze van”, „imitatie” en dergelijke, ook wanneer deze producten als ingrediënt worden gebruikt;

c) elke andere valse of misleidende aanduiding met betrekking tot de herkomst, de oorsprong, de aard of de wezenlijke hoedanigheden van het product die wordt gebruikt op de binnen- of buitenverpakking, in reclamemateriaal of in documenten betreffende het desbetreffende product,

alsmede het gebruik van een recipiënt die een valse indruk aangaande de oorsprong van het product kan wekken;

d) andere praktijken die de consument kunnen misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product.”

III. Beoordeling van de Cour de Cassation

- 19 De producentenorganisatie voert aan dat uit de tekst van artikel 13, lid 1, van al deze verordeningen blijkt dat een BOB niet alleen beschermd is tegen het gebruik van het geregistreerde woord zelf, maar ook tegen „andere praktijken” dan het gebruik of de voorstelling van de beschermde naam, voor zover die praktijken de consument kunnen misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product. De bodemrechters moeten onderzoeken of aan een marktdeelnemer toe te schrijven praktijken de consument kunnen misleiden, bijvoorbeeld doordat de typische aanbiedingsvorm van het product is gekopieerd, zonder dat, om te kunnen spreken van namaak, de benaming van het product is overgenomen.
- 20 De producentenorganisatie stelt in wezen dat de cour d’appel, door te verklaren dat alleen het gebruik van de naam Morbier een inbreuk kan vormen op de BOB „Morbier”, een analyse heeft gemaakt die indruist tegen de tekst van de artikelen 13 van voornoemde verordeningen en geen antwoord heeft gegeven op de vraag of de aanbiedingsvorm van de kaas „Montboissié” de consument kon misleiden, door hem te doen geloven dat hij te maken heeft met een „Morbier”-kaas.
- 21 Zij voegt daaraan toe dat de cour d’appel alleen heeft vastgesteld dat de door de producentenorganisatie aangehaalde kenmerken verband houden met een historische traditie en dat die kenmerken sinds 1979 door de Société Fromagère du Livradois werden toegepast en niet berustten op door de producentenorganisatie gedane investeringen, terwijl die elementen niet relevant zijn. Elke praktijk die bedoeld is om de consument te misleiden door verwarring te scheppen tussen een „Montboissié”-kaas en een „Morbier”-kaas is sinds 2007 immers verboden. Zij beticht de cour d’appel er tot slot van niet verder te hebben gekeken dan de verschillen die werden aangevoerd door de Société Fromagère du Livradois, die stelde dat haar kaas bestemd was voor kantines en ziekenhuizen, zonder concreet te onderzoeken of de praktijken van die onderneming de consument niet konden misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product.
- 22 De Société Fromagère du Livradois voert van haar kant aan dat de BOB producten uit een begrensde gebied beschermt, die als enige de beschermde benaming mogen dragen. Zij verbiedt andere producenten niet om soortgelijke producten te vervaardigen en in de handel te brengen, voor zover zij niet de indruk wekken dat zij de desbetreffende benaming mogen gebruiken en voor zover deze verhandeling niet gepaard gaat met praktijken die tot verwarring kunnen leiden, zoals het misbruik of de voorstelling van de beschermde benaming.

- 23 De Société Fromagère du Livradois voert voorts aan dat „praktijken die de consument kunnen misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product” in de zin van artikel 13, lid 1, onder d), van de verordeningen noodzakelijkerwijs betrekking moeten hebben op de „oorsprong” van het product; het moet dus gaan om een praktijk die de consument doet denken dat hij te maken heeft met een product met de desbetreffende BOB. Zij is van mening dat een dergelijke „praktijk” niet kan voortvloeien uit het loutere uiterlijk van het product als dusdanig, zonder dat op de verpakking wordt verwezen naar de beschermde oorsprong.
- 24 Zij verwijst naar de opmerkingen van de minister van Economie, Financiën en Nijverheid, de opmerkingen van het INAO en, tot slot, naar een beslissing van de Conseil d’État (hoogste bestuursrechter, Frankrijk) van 5 november 2003 in het beroep tegen het besluit van 22 december 2000, die allemaal stellen dat alleen het gebruik van de benaming „Morbier” verboden is voor kazen die buiten het gebied van de benaming worden vervaardigd.
- 25 Zij voert aan dat de cour d’appel, door er in casu aan te herinneren dat het niet verboden is een product te vervaardigen met dezelfde technieken als die welke in de voor de geografische aanduiding geldende normen zijn vastgesteld, terecht heeft geoordeeld dat alleen het gebruik van een teken dat als misbruik van de BOB kan worden beschouwd verboden is en dat de Société Fromagère du Livradois zich niet schuldig had gemaakt aan „verboden praktijken” door de kazen die zij vervaardigde te blijven produceren en in de handel te brengen. De cour d’appel heeft daaraan toegevoegd dat het niet van belang is dat deze kazen een „askleurige ader” hebben die typisch is voor de Morbier, of dat zij dezelfde „eigenschappen” hebben. De Conseil d’État, bij wie een beroep tot nietigverklaring werd ingesteld tegen het besluit van 22 december 2000 inzake de gecontroleerde oorsprongsbenaming „Morbier”, heeft bij uitspraak van 5 november 2003 geoordeeld dat de zowel de nationale als de communautaire regels inzake de bescherming van oorsprongsbenamingen tot doel hebben de kwaliteit van producten met een geregistreerde benaming te gelde te maken, in het bijzonder door te bepalen dat deze producten binnen een begrensde gebied worden geproduceerd, verwerkt en bereid, en dat die regels geen belemmering vormen voor het vrije verkeer van andere producten die deze bescherming niet genieten.
- 26 Het Hof van Justitie van de Europese Unie lijkt nog geen beslissing te hebben gegeven over de vraag die aan de orde is in de onderhavige zaak.
- 27 In de „Richtsnoeren voor onderzoek betreffende Uniemerken”, deel B - Onderzoek, afdeling 4 - Absolute weigeringsgronden, hoofdstuk 10 - Geografische aanduidingen, artikel 7, lid 1, onder j), UMV, punt 4.4 „Andere misleidende aanduidingen en praktijken”, geeft het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (hierna: „Bureau”) aangaande artikel 13, lid 1, onder c) en d), van verordening nr. 1151/2012 aan dat hoewel dit in hoge mate wordt bepaald door de specifieke aard van elk geval (elk geval moet daarom afzonderlijk worden onderzocht), een Uniemerken als misleidend kan worden

beschouwd wanneer het bijvoorbeeld beeldelementen bevat die doorgaans met het geografische gebied in kwestie in verband worden gebracht (zoals algemeen bekende historische monumenten) of wanneer het de kenmerkende vorm van een product reproduceert. Het Bureau verduidelijkt dat het bovenstaande restrictief moet worden geïnterpreteerd en „uitsluitend Uniemerken [betreft] die een unieke vorm van het product weergeven die in het productdossier van de BOB/BGA wordt beschreven”.

- 28 Benamingen die bestaan uit geografische termen zijn bovendien niet de enige tekens die bescherming uit hoofde van verordening nr.1151/2012 kunnen genieten. Bepaalde tekens, waarbij het zowel om woordtekens als om andere tekens kan gaan, zijn eveneens beschermd als zij samenhangen met deze geografische aanduidingen.
- 29 Zo wordt aanvaard dat niet-geografische traditionele aanduidingen met betrekking tot wijn en gedistilleerde dranken, zoals „méthode traditionnelle”, „réserve”, „clos”, „village” of „château”, worden voorbehouden aan bepaalde benamingen. Het Hof heeft aanvaard dat de vermelding „méthode champenoise” mocht worden voorbehouden aan wijnen met de oorsprongsbenaming „Champagne” (arrest van 13 december 1994, SMW Winzersekt, C-306/93, EU:C:1994:407).
- 30 Aanvaard wordt ook dat bepaalde vormen die typisch zijn voor de geografische oorsprong van een product kunnen worden voorbehouden aan producten met een beschermde oorsprongsbenaming. Zo worden in artikel 56 van gedelegeerde verordening (EU) 2019/33, tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013*, en bijlage VII waarnaar dat artikel verwijst, flessen van het type „flûte d’Alsace” voorbehouden aan uit op Frans grondgebied geogoste druiven verkregen wijnen met de oorsprongsbenamingen „Alsace” of „vin d’Alsace”, „Alsace Grand Cru”, „Crépy”, „Château-Grillet”, „Côtes de Provence”, rood en rosé, „Cassis”, „Jurançon”, „Jurançon sec”, „Béarn”, „Béarn-Bellocq” rosé en „Tavel”, rosé, en flessen van het type „flûte d’Alsace”.

In deze verordening is bepaald dat een specifiek flestype kan worden voorbehouden aan wijnen met een beschermde oorsprongsbenaming op voorwaarde dat „het [flestype] traditioneel sinds ten minste 25 jaar op authentieke en exclusieve wijze [wordt] gebruikt voor een bepaald wijnbouwproduct met een specifieke beschermde oorsprongsbenaming of geografische aanduiding” en „het gebruik ervan de consument [doet] denken aan een wijnbouwproduct met een specifieke beschermde oorsprongsbenaming of geografische aanduiding”. In de verordening wordt uitgelegd dat „het gebruik van flessen met een specifieke vorm voor bepaalde wijnbouwproducten met een beschermde oorsprongsbenaming of

* Gedelegeerde verordening (EU) 2019/33 van de Commissie van 17 oktober 2018 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft aanvragen tot bescherming van oorsprongsbenamingen, geografische aanduidingen en traditionele aanduidingen in de wijnsector, de bezwaarprocedure, gebruiksbeperkingen, wijzigingen van productdossiers, de annulering van bescherming en de etikettering en presentatie (PB 2019, L 9, blz. 2).

geografische aanduiding een gevestigde praktijk [is] in de Unie en dat gebruik bij de consumenten associaties [kan] oproepen met bepaalde kenmerken of met een bepaalde herkomst van die wijnbouwproducten”, hetgeen rechtvaardigt dat deze vorm van flessen voor de betrokken wijnen wordt gereserveerd.

- 31 Wat kaasproducten betreft, werd de bescherming van de oorsprongsbenaming in een intussen ingetrokken besluit inzake de AOC „Beaufort” uitgebreid naar de karakteristieke halfronde korst van de Beaufort.
- 32 Meer in het algemeen bevatten de besluiten ter erkenning van oorsprongsbenamingen voor kazen voorschriften inzake de karakteristieke vorm van de kaas. Zo werden in het besluit van 22 december 2000 betreffende de AOC „Morbier” het voorkomen en de samenstelling van de kaas beschreven. Een licht gewijzigde omschrijving van het uitzicht van deze kaas is thans opgenomen in het productdossier van de oorsprongsbenaming „Morbier”, zoals geconsolideerd bij verordening nr. 1128/2013.
- 33 Er bestaat dan ook twijfel over de uitlegging van de uitdrukking „andere praktijken” in de respectieve artikelen 13, lid 1, van verordening nr. 510/2006 en verordening nr. 1151/2012, die een bijzondere inbreuk vormen op de beschermde benaming indien zij de consument kunnen misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product.
- 34 De vraag rijst derhalve of de overname van de fysieke kenmerken van een product met een BOB een praktijk is die de consument kan misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product, zoals verboden krachtens artikel 13, lid 1, van voornoemde verordeningen.
- 35 Om die vraag te beantwoorden, moet worden bepaald of de voorstelling van een product met een beschermde oorsprongsbenaming, in het bijzonder de namaak van de typische vorm of het typische uitzicht van het product, een inbreuk kan vormen op die benaming, hoewel de benaming zelf niet is overgenomen.
- 36 Bijgevolg moet het Hof van Justitie van de Europese Unie om opheldering worden verzocht.

IV. Prejudiciële vraag

Moeten de respectieve artikelen 13, lid 1, van verordening nr. 510/2006 van de Raad van 20 maart 2006 en verordening nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 aldus worden uitgelegd dat zij louter het gebruik door een derde van de geregistreerde benaming verbieden, of moeten zij aldus worden uitgelegd dat zij een verbod inhouden op de voorstelling van een product met een beschermde oorsprongsbenaming, en meer in het bijzonder op de namaak van de vorm of het uiterlijk waardoor het product wordt gekenmerkt, die de consument kan misleiden aangaande de werkelijke oorsprong van het product, zelfs wanneer de geregistreerde benaming niet is gebruikt?